

26. njedźela po ſwjatej Trojizny.

Matth. 25, 31—46.

Hdnyž pať cźłowſki byn pſchińcź budže w ſwojej kraſnoſczi, a wſchitzy ſwjeczi jandželjo ſ nim: tehdy budže wón ſedźecź na ſtole ſwojeje kraſnoſcze; a budža pſched nim wſchitzy ludžo ſhromadźeni. A wón budže jich roſno rosdźelicź, tať jaťo paſtné wowzy wot kóſkow roſriſa; a budže te wowzy ſ ſwojej prawizny poſtajicź, te kóſty pať ſ ſwojej lěwizny. Tehdy budže tón kral prajicź ſ tym na ſwojej prawizny: Pójcze ſem, wy požohnowani mojego Wótza, herbujcze to kraleſtwo, kotrež wam pſchihotowane je wot ſpocźatka teho ſwěta. Pſchetož ja bym hłódnny byť, a wy ſcže mi jěcź dali. Mi je ſo picź chzynło, a wy ſcže mi picź dali. Ja bym hoſcź byť, a wy ſcže mje hoſpadowali. Ja bym nahi byť, a wy ſcže mje wodźewali. Ja bym thorny byť, a wy ſcže te mni hladali. Ja bym jatny byť, a wy ſcže te mni pſchiſchli. Tehdy budža jemu czi prawi wotmolwicź a rjeknucź: Knježe, hdny bym cze hłódnneho widželi, a bym cze naſyncžili? abo lacžneho, a bym cze napowali? Hdny bym cze hoſcža widželi, a bym cze hoſpadowali? abo naheho, a bym cze wodźewali? Hdny bym cze thoreho abo jateho widželi, a bym ſ tebi pſchiſchli? A tón kral budže wotmolwicź a ſ nim rjeknucź: Sawěrnje, ja praju wam: Sčtož wy cžinili ſcže jenemu mjes tymi mojimi najmjeńſchimi bratrami, to ſcže wy mi cžinli. Tehdy budže wón tež prajicź ſ tym na ſwojej lěwizny: Džicze precź wote mnje, wy ſakleczi, do wěcžneho wohenja, kotryž pſchihotowany je cžertej a jeho jandželam; pſchetož ja bym hłódnny byť, a wy njeſcže mi jěcź dali. Mi je ſo picź chzynło, a wy njeſcže mi picź dali. Ja bym hoſcź byť, a wy mje njeſcže hoſpadowali. Ja bym nahi byť, a wy mje njeſcže wodźewali. Ja bym thorny a jatny byť, a wy njeſcže te mni pohladali. Tehdy budža woni tež jemu wotmolwicź a prajicź: Knježe, hdnyha bym cze widželi hłódnneho abo lacžneho abo hoſcža abo naheho abo thoreho abo